

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. — **Dopisi** naj se izvolijo frankirati. — **Rokopisi** se ne vračajo. — **Za inserate** se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. **Velja** za celo leto 1 gld. 20 kr., za pol leta 60 kr. — **Denar** naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji

Shod avstrijskih vinogradnikov na Dunaji dne 3. aprila t. l.

Sloviti vinôgradi na Sp. Avstrijskem, sosebno pa oni okoli Baden-a, Gumpoldskirch-na in Vösslau-a so danes deloma po trtni uši, deloma po strupeni rosi skoro uničeni. Vinogradniki so toraj v velikih skrbéh, ker vidijo, kako usahuje vir njihovega blagostanja. Vkljub temu pa ondotne davkarije neusmiljeno iztirjajo davek tudi za uničene vinôgrade, in tako vže itak ubogega kmeta spravijo v velike zadrege in stiske. Ti reveži so mnogokrat prisiljeni domačijo zapustiti in si po tujih krajih kruha služiti. Pripetilo se je pa tudi, da je vinogradnik prišel ob vse in da je bil prisiljen poprijeti se beraške palice. Ostali vinogradniki so v svojih velikih nadlogah iskali pomoči na raznih krajih — a povsodi brez uspeha. Zaradi tega si hočejo sami pomagati in so v to svrho sklicali na dne 3. aprila t. l. veliki shod vinogradnikov celega cesarstva, da se združijo in posvetujejo, kako naj si pomagajo:

Zborovanje vršilo se je na Dunaji v Sofijnjih dvoranah in se je pričelo ob 10. uri predpoldne. Udeležba bila je ogromna; vsi prostori so bili napolnjeni s poslušalci raznih stanôv. Posebno pa je bil kmetski in vinčarski stan zastopan. Vtis, kterega je zborovanje na poslušalca napravilo, bil je velikansk. Misli si, dragi bralec, prenapolnjeno dvorano, na govorniškem odru kmeta, ki v priprostih a jedernatih besedah razlaga in kaže poslušalcem svojo in svojih sosedov bêdo, povzročeno po trtni uši in ob enem biča z

ostrimi besedami vlado, ktera za povzdigo in v prospéh vinogradstva dosedaj še skoro nič ni storila — misli si pa tudi na govorniškem odru mizo predsedništva, pri kteri sedi poljedelski minister, deželni maršal in drugi dostojanstveniki in misli si konečno burno in dolgo trajajoče odobravanje, ktero je sledilo vsacemu govoru in gotovo bodeš uverjen, da je bilo zborovanje velevažno, zanimivo in podučljivo.

Pri zborovanju so se sledeče resolucije enoglasno sprejele:

- a) Vinogradniki ene občine se združijo v občinsko zadrugo, oni ene dežele v deželno komisijo v varstvo in prospéh vinogradstva. Za vsako večje vinogrâdsko okolišče postavi naj se vinogradni nadzornik.
- b) Nevarnosti, povzročeni po trtni uši se s tem v okom pride, če se vinogradi z ameriškimi trtami zasadijo in z domačimi požlahtijo. V to svrho je treba zadostno število trtnic, iz kterih bi vinogradniki brezplačno dobivali ameriških trt. Društvo v varstvo avstrijskega vinogradstva na Dunaji (Verein zum Schutze des österr. Weinbaues) daje pri nakupu sadik ameriških trt potrebna pojasnila.
- c) Izmed vseh načinov požlahtenja trt se ono z zelenim trsom zaradi svoje priproste izvršitve in povoljnega uspeha najbolj priporoči. Na vinogradskih šolah naj se uvedó tečajji, v kterih se vinogradniki,

vinčarji in drugi interesenti temu požlahtenju privadijo. Velevažno je tudi, ako so ljudski učitelji večji v tej stroki.

- d) Vinogradnikom se nujno priporoča, svoje vinograde o pravem času s škropljenjem z bakreno galico obvarovati strupene rose.
- e) Davki za okužene vinograde naj se o pravem času odpišejo, za nove, z ameriškimi trtami zasajene, naj se pa znižajo.

- f) Proračunjena vsota 42.000 gl. v varstvo vinogradstva v celem cesarstvu naj se zdatno povikša. Posojila, ki se revnim vinogradnikom dadó iz državne blagajnice, naj se dotičnikom izplačajo krajšim potom.
- g) Naj se vse potrebno ukrene da laško vino ne bode delalo prehude konkurence naši domači kapljici.
- h) Zoper ponarejevalce vina in drugih živil naj se strogo postopa.

Nemčurji v Ljutomeru.

Našim nemškutarjem moramo zahvaliti, da so zanesli v naš trg največo nezadovoljnost, hujskanje in sovraštvo. Silovito rovanje ne pozna več nobenih mej, nobene zmernosti. Odkar se je priteplo k nam par kričačev, ki si domišljajo, da stoji naš trg na sredi „Prajzovskega“, ne moremo več priti do mira in pokoja, v katerem smo poprej živeli. Najprej so si osnovali „šulverin“, ki bi morala delovati proti našim posestnikom. Na zviti židovski način nam hočejo iztrgati kmetije iz rok ter nas spraviti na pesji brod. Za svoje hlapce in dekle bi nas radi napravili, da bi potem z nami lahko delali kakor z živino. To jim še ni bilo zadosti. Osnovali so si še nemški „šulverin“. Mi vsi še pomnimo prejšnjega okr. glavarja barona Mac Nevina, ki nas Slovence ni ravno prevoč rad imel. Pa ta mož je bil toliko pošten Avstrijan, da je dobro spoznal, kake dlake je „šulverin“. Očitno se je izrekel proti temu društvu. „Šulverin“ je prajzovskega pokolenja in deluje s prajzovskimi denarji največ. Vsakemu je znano, da so „Prajzi“ že od nekdanj zakleti sovražniki Avstrije. Sveta dolžnost vsakega gorečega Avstrijca mora torej biti, da deluje povsod proti temu društvu. „Šulverin“ je tudi pravo židovsko dete, katerega že smrtni krč lovi, kadar čuje le besedo o Bogu in o sv. katoliški veri. „Šulverin“ je najhujši sovražnik poštenega katoliškega življenja. Njegov namen je, da naši deci iztrebi iz srca nebeške nauke sv. katoliške cerkve in da iz njih napravi brezverneže in „fajmanurarje“. Tudi to našim nemčurjem ni bilo zadosti. Zdaj hočejo imeti svojo nemško šolo. Odkritosrčno rečemo, da nismo nikakor sovražniki pravih poštenih Nemcev. Mi jim privoščimo iz vsega srca pravico, ako jo postavno zahtevajo. Kajti nas vodi ta misel, da moramo vse narode spoštovati in jim

dati tiste pravice, katere tudi mi od jih zahtevamo. Pa koliko je pravih Nemcev v Ljutomeru? Toliko jih je, da jih lahko na prstih ene roke našteješ; čudno pa še je to, da naši pravi Nemci vsega tega rovanja niti ne marajo. Hujskajo samo odpadniki in izdajice, rovaajo samo Judaži Iškarijoči, ki so slovenskega roda, pa so zatajili v židovski nesramnosti svojo mater in njeni jezik. Taki ljudje napejajo zdaj vso predrznost in zvijačo, da dobijo zadosti otrok za popolnoma nemško šolo. Res gnusno in nesramno je bilo videti, kako so letali od hiše do hiše, pritiskali in se grozili, pregovarjali in obečali starišem, da bi se le podpisali in tako prodali svoje otroke. Res so jih spravili 68 skupaj. Ali pa so to v resnici nemški otroci? Podpisali so se strariši, ki ne znajo niti besede nemške. Kako je mogoče, da bi imeli taki stariši nemško dečo! Velika množica teh prodanih otročičev ne bo znala besede nemške in vendar se bo v tisti šoli podučevalo samo v nemškem jeziku; slovenska beseda bo prokleta v nemški šoli. Otrok ne bo mogel razumeti učitelja; siromček bo sedel leto za letom v svoji klopici čisto zastonj. Kdo ima tako trdo srce, da se mu taki otročiči ne bi usmili! Naši nemškutarji se že hvalijo in bahajo, da se v njihovi šoli otroci ne bodo več učili pozdravljati „Hvaljen bodi Jezus Kristus“. No se vé, to je našim kričačem prekmečko, presurovo; oni zahtevajo mesto tega „kisthant“. Sami si lahko mislimo, koliko prostora bo v taki šoli za sveto vero.

Pa vse to je še premalo. Nemčurji hočejo ljutomersko občino izsolati, da bi imeli svoj krajni šolski svet in da bi lahko gospodarili z našimi otroci v svoji šoli, kakor bi se jim zdelo. Izšolanje pa še ima drugo imenitno stran. Vsi prebivalci, ki stanujejo ali imajo kako posestvo v ljutomerski

občini, morali bodo plačevati šolski davek samo za nemško šolo. Za to šolo bo trebalo novega poslopja in dosti, dosti drugih priprav, ki bodo požrle mnogo denarja. Nemčurji sicer krmijo ljudi z lažmi, da imajo prezadosti denarja, da ne bo trebalo ničesa dati za nemško šolo. Velik bedak je vsak, ki to veruje. Ko bo prepozno, bo ga že pamet srečala. Ljutomerski občanje pa še bodo morali prevzeti eno plačilo. Ljutomerska občina se je namreč zavezala, da bo plačala določeno svoto za slovensko šolo, ki se bo letos začela zidati. Nasprotniki bi sicer radi ovrgli vse te sklepe, za katere so poprej

sami glasovali. Vidi se pač, da se preobračajo, kamer nemčurski veter potegne. Davkoplachevalci ljutomerske občine bodo morali tudi te stroške platiti. Zdaj pa naj vsak trezno misleči človek pové, kam bomo prišli s takim nemčurskim gospodarstvom? Davki postajajo z vsakim letom višji, vsakdanji stroški naraščajo, gorico nam vničuje trtna uš in k vsemu temu nalagajo nam nemčurji dvojno plačilo! Živa je istina, na hlapce, na siromake hoče nas nemčurstvo spraviti. Mi davkoplachevalci ljutomerske občine protestiramo in protivino se z vso odločnostjo proti takemu krivičnemu početju!

Celjske novice.

(Narodna pridobitev.) Nikjer na Slovenskem niso Nemci, katere so Bog ve kateri vetri zanesli na slovensko zemljo, tako sovražni Slovencem, kakor ravno celjski „Nemci“, prav za prav nemškutarji, kajti pravega Nemca med njimi skoraj najti ni. — Tem „Nemcem“ vse mrzi, kar je slovenskega, samo takrat jim je Slovenec dober, če pride k njim v „štacuno“, ter jim za njihovo večkrat slabo blago, prinese pošten denar. O slovenskem jeziku ročejo ti „Nemci“ seveda nič čuti; Slovenec bi se zaradi njihove bedaste trme moral učiti nemški, in njim na ljubo govoriti nemški. V zadnjem času pa se njim je nekaj nečutenega pripetilo: ministerstvo je namreč odločilo, da mora njihov mestni urad na slovenske vloge v slov. jeziku odgovoriti, to je, da se morajo celjski „Nemci“ tudi slovenski učiti. Prišlo pa je to tako: Ko je bila septembra leta 1890 sokolska slavnost v Celju, napadali so celjski policijski capini vsakega Sokola in vsakega Slovenca. Vsled tega so celjski Slovenci začeli misliti, da se morajo zaradi telesne varnosti z revolverji oborožiti, in cele vrste njih so prosile pri mestnem uradu za orožni list. Ta pa, ki vsakemu komijčku nemškemu brez obotavljanja orožni list dovoli, niti najodličnejšim Slovencem ni hotel orožnega lista dovoliti, ter je slovenske prošnje odbil z nemško rešitvijo. Zoper to je vložil g. Franc Lončar, tajnik Posojilnice po g. dr. Ivanu Dečku pritožbo na namestništvo, in ko to ni hotelo pritožbi ustreči, pritožbo na ministerstvo. Ministerstvo pa je zaukazalo, da mora mestni urad celjski slovenske vloge tudi v slovenskem jeziku rešiti! — Ta ministerska rešitev je spravila celjske nemškutarčke silno po koncu, kakor če se puranu rudeč robec pred kljun podrži. In ravno tako kakor napihnjeni purani žlobudrajo po svojih časnikih zoper to naredbo

ministerstva, in so celo sklenili, da se pritožijo na državno sodišče. No, naj se! — Pomagalo njim ne bo nič; državno sodišče bo spoznalo, da je ministerstvo po postavi odločilo, in da ima slovenščina svoje pravice povsod na domačih tleh — in da je Celje pač tudi naša domača zemlja, naj še tudi po njej brska par nemškutarških petelinov.

(Dr. Josip Serneck.) odvetnik v Celju, naznanja, da je preselil svojo pisarno iz Jos. Humerjeve hiše v hišo Celjske posojilnice, poprej Reiterjevo hišo, Ljubljanska ulica št. 1.

(Celjske nemškutarške garde listič) poroča, da se v Celji še ne bode zidal „Narodni dom“. Mi pomilujemo duševno revščino profesorja-urednika, ki izpod svoje uredniške kože kaže oslovsko kopita, ker drugače bi ne pisal „dum“. Prav radi mu verujemo, da je njemu marsikaj „dum“, zeló „dum“, ker smo že brali dovolj njegovih bedarij. Mesto, da bi predbacival slovenskemu zastopniku velike račune, pove naj rajše, kako njegove stranke pristaš, ki si barva brado in lase — odira naše ljudstvo. Narodni dom sezidala nam bo naša posojilnica; celjski kričači pa naj se primejo za nos in si sezidajo nemčurski kazino, kar so že davnej razbobnali urbi et orbi, pa le še vedno v žepih roke držé, že vedo zakaj.

(Napredni žalski trg) neizmerno bode celjske nemčurje v oči. Občespoštovanega, izbornega župana in posojilnico bi najrajše kosmate pojedli. Kako tarna uboga nemčursko glasilce sedaj, ko je otvorenja savinjska železnica, da se Žalčani premalo zanimajo za nje, če kateri izmed njih dojde v trg. Seveda celjske kričače naj bi zavedni tržani pozdravljali s streljanjem in jih na rokah nosili. Kaj še, še mar jim ni za nje! Veseli so, da jih ne nadlegujejo, ker kar bi

jim oni dali skupiti in zaslužiti, bi bilo bore malo. Je pač kisló grozdje!

(Poštni oficijal) v Celji, g. Fr. Pavlič je postal kontrolor v Bruku; za poštnega asistenta v Celji je imenovan g. J. Hackel.

(Porotne obravnave) se začno 16. maja.

(Za drugo porotno zasedanje v Celji), katero se prične 16. maja so izzrebani naslednji gospodje: Ferdinand Kautny, posestnik, Luka Lavtar, učitelj, Richard Löschnigg, gostilničar, Fr. Heller, posestnik, Franc Kruletz, vpokojen okr. tajnik, Franc Drasch, pek, Karol Schmidl, trgovec, vsi v Mariboru; Karol Feršnik, trgovec v Ptuj, Jakob Rauter, posestnik v Št. Ilji, Franc Podvinski, župan v Blatnem, dr. K. Wittermann, odvetnik v Št. Lenardu, Anton Hautz, župan v Ceršaku, dr. Mihael Lederer, odvetnik v Konjicah, Ivan Simonič, mlinar v Janževcu, Silvester Schalk, trgovec v Sevnici, M. Cilenšek, gimn. prof. v Ptuj, Fr. Jernkovic, klobučar v Vitanju, Gustav Unschuld, župan v Rajhenbergu, Vinc. Veršec, posestnik v Drenovci, Jurij Škvorc, trgovec pri Vel. Nedelji, J. Škerbec, župan v Pokleku, Janez Hausenbichler, veleposestnik v Zalcu, Fr. Teuš, trgovec pri Novi cerkvi, Ivan Bračič, posestnik v Trnovu, J. Frass, posestnik v Razborji, Franc Petschnigg, restaurater v Šoštanji, M. Teichmeister, posestnik v Počgavi, Josip Wretzl, posestnik v Studenicah, Adolf Gabritsch, posestnik v Brežicah, Josip Terčak, posestnik v Rečici, dr. Josip Čuček, odvetnik v Ptuj, Ivan Rup, gostilničar v Slov. Gradcu, J. Pungeršek, trgovec v Zabukovji, Andrej Levak, posestnik v Brežicah; namestni porotniki pa gospodje: Karol Traun, trgovec, Gustav Stiger, trgovec, Boštjan Sellischeg, krojač, A. Krischanec, mesar, Matej Hojnik, pek, Jurij Skoberne, posestnik, Avguštin Kolaritsch, kovač, Dragotin Hribar, tiskar, M. Karlouscheg, mesar, vsi v Celji.

(Knez Jurij Salm-Reifferscheidt) se je naselil za stalno s knjeginjo, rojeno vojvodicó della Gracia, v Gradu Novo Celje pri Žalci. Tega odličnega državljana poznamo Slovenci od sokolske slavnosti l. 1890., ko je prepustil Sokolom blagovoljno svoje prostore v porabo.

(Južna železnica). Vozni red osebnih vlakov se je s prvim majem nekoliko izpremenil, radi česar se razveljavlja stari vožni red po vseh progah južne železnice in po progi dunajske lokalne železnice. Po progah Dunaj-Pottendorf-Dun. Novomesto, Gradec-Köflach, Lieboch-Wies uvel se je s prvim majem poletni vožni red. Po ostalih progah pa ostane veljavni vožni red z malimi izpremembami do prvega junija, ko se tudi uvede poletni vožni red.

(C. kr. priv. južna železnica) prometna oskrbnica lokalne železnice Celje-Velenje uveljavlja dodatek l. k cenikom za prevožnjo oseb, spremnega, hitrovoznega in voznega blaga. S 15. majem t. l. uveljavi se dodatek l. k cenikom, veljavnim od otvorenja lokalne železnice Celje-Velenje za osebe, spremno, hitrovozno in vozno blago. Dodatek obseza določbe o izdavanji in ~~poslubi~~ tour in retour voznih listkov, potem o aboniranih voznih listih za učence in delalce, kakor tudi o izjemnih cenah na postajah v: Pasja vas Šoštanj ter Velenje in Petrovče-Zalec. Dodatek je dobiti pri komercialni direkciji južne železnice po 25 kr. izvod. Dunaj, 14. aprila 1892.

(Radeckega spomenik na Dunaji). V nedeljo 24. t. m. opoldne odkril se je na Dunaji (Am Hof) v prisotnosti cesarja, dvornih, cerkvenih in posvetnih dostojanstvenikov, okolo 15.000 veteranov iz vseh strani naše monarhije in ogromne množine prebivalcev spomenik maršala grofa Radeckega. Spomenik je 10,4 m visok in je stal okolo 100.000 gl. Izdelal ga je kipar Zumbusch. Radecki sedi na konju z vzdignjeno desnico kot starec v letu 1848, ko je bil na vrhuncu svoje slave. Tudi v Ljubljani so v nedeljo pri kipu Radeckega položili krasne vence.

(Lov). Štajerski deželni zbor je naročil že leta 1890 deželnemu odboru, da naj skrbi za uravnavo lova in poroča o tem v prihodnjem deželnem zboru. C. kr. deželna vlada je sporočila deželnemu odboru, da bode predložila deželnemu zboru posebno, celokupno lovsko postavo. Deželni odbor je vladni načrt izročil odboru kmetijske družbe, da ga ta pregleda v varnost kmetijstva in pa društvu za varstvo divjačine, da izjavi svoje mnenje o njem. Opazke obeh odborov z načrtom je pa še pregledala preiskovalna komisija, ki je načrt po opravičenih nasvetih spremenila in mora spremembe vladi objaviti. Vsled tega pride lovsko postava šele v prihodnjem deželnem zboru na vrsto.

(Mlinarjev Janez, slovenski junak) ali vplemenitba Teharjanov. Drugi popravljeni in predelani natis. — Ravnokar je dotiskana knjižica gornega naslova. Mlinarjev Janez prikupil se je ljudstvu ne le na Spodnjem Štajerskem temveč po vsem Slovenskem in je bilo mnogo povpraševanja po drugi izdaji, kar je napolilo založnika prirediti jo. — Knjižica je pisana v prav ljudnem jeziku in upamo, da bode dobro došla. — Cena mehkovazanemu izvodu 40 kr., po pošti 50 kr. — Dobiti je pri Dragotin Hribarju v Celji, pa tudi v drugih bukvarnah.

Spodnje-štajerske novice.

(Premembe pri č. duhovščini). Župnija v Sevnici se je podelila preč. g. E. Janžeku, župniku v Šmarjeti pri R. Toplicah. Č. g. J. Marinič, kaplan v Slov. Gradcu, je premeščen v Marenberg. Č. g. A. Aškerc (slovenski pesnik Gorazd) je postal provizor pri sv. Marjeti v Rimskih toplicah.

(Premembe pri učiteljstvu). Gosp. A. Šehel je postal podučitelj v Slovenjem Gradcu.

(Veteran). V Vojniku na Štajarskem živi že skoraj 80letni duhovnik, vpokojen vojaški kaplan Franc Laurenčič, kateremu je maršal Radecky dne 25. aprila 1850 na kolodvoru v Livorni pripel na prsa zlat zaslužen križec pro pis meritis (za verske zasluge).

(Nemškutarenje v šoli). Kako opravilene so bile pritožbe slovenskih poslancev v Gradci, posneli smo iz pogovora slovenskega učitelja, ki deluje na slovenski četvero-razrednici na spodnjem Štajarskem. Domo- ljubni učitelj nam je pripovedoval: „Šola bi morala biti pri nas slovenska, in nemški jezik samo učni predmet. Toda nemščina nastopi začetkoma v 2. šolskem letu že, ko otroci komaj slovenske črke dobro poznajo, najprvo kot predmet, toda v višjih razredih nastopi že kot učni jezik, ker je s tem vstreženo nadzornikom: Armbrustschützu in bivšemu dež. nadzorniku Rožeku, kateremu so Nemci v Gradci radi tega menda hvalo peli, ker je pridno germanizoval. Nemščino hočejo imeti pri nas za učni jezik še celó telovadbi v vseh razredih. In sploh je videti, da naj vsi predmeti služijo le nemščini. Ni na tem Armbrustschützu, da bi se otroci učili predmetov kot takih, ampak le za to mu je, da se pri vseh predmetih vadijo otroci v nemškem jeziku. Da ga nemškutarski nadučitelji ubogajo, in da oni le nemško uradujejo, tega menda ni treba praviti.“ — Takošne so naše razmere.

(Ljutomerski nemškutarji) se trudijo, da bi za pest svojih otrok čisto nemško šolo dobili.

(Nesreča na železnici). Pri postaji Pasja vas v Savinjski dolini bil je dne 26. aprila nek mož, ko je šel čez progo od vlaka podrt ter je na mestu mrtev obležal. — Bilo bi pač potreba, da bi se napravile vsaj ob glavni cesti rampe, ker drugače bode mnogo nesreč.

(Iz Sv. Jurija ob j. ž.). Dne 24. apr. je zborovala tukajšnja moška podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda v gostilni pri „Cestnem Jožetu“. Občinstva se je zbralo mnogo. Bili so tu gg. iz Celja, Šmarja, Poniške in Št. Juričanje. Po predsednikovem

pozdravu navzočih, poroča v imenu blagajnika g. dr. Treo o gmotnem stanju podružnice. Dohodkov je bilo nad 47 gld. in toliko tudi stroškov. Pri volitvi novega odbora je bil stari odbor po nasvetu g. dr. Treota jednoglasno zopet voljen; mesto tajnika, g. Jarca je bil tudi jednoglasno voljen g. Fr. Praunseis jun. Pri pobiranju letnine in vpisovanju novih udov se je nabralo 51 gld.; nekaj se je skupilo tudi za „Vodnikove“ pesmi“ (društvena izdaja) katere je prodajal g. dr. Treo.

(Več učiteljskih društev) je 1. in 5. maja slavilo Komenskega; celjsko učiteljsko društvo ima jutri zbor v ta namen.

(V Slov. Bistrici) imajo tudi neko posejilnico, ki pa menda z ondotno hranilnico vred nemško uraduje; načelnik posejilnice je g. Kamšek, okrajni tajnik.

(Vabilo.) Dne 15. t. m. ob 4. uri popoldne bo zborovalo „Cesarjevič-Rudolfovo sadjerejsko društvo za Sp. Štajer“ v Št. Jurju na j. ž. pri „Cestnem“. Vspored: 1. Poročilo ravnatelja. 2. Volitev predsedništva. 3. Predavanje potovalnega učitelja g. Beleta o cepljenju trt. 4. Nasveti. K udeležbi vabi ravnateljstvo.

(Poštenost). Janez Miheličnik iz Savinjske doline imel je nesrečo, da mu je Sava dne 19. sušca pri Krškem odnesla 5 flosov lesa. Ker je bila voda takrat prav velika, zanesla jih je v stransko strugo in gospodar ni mogel nič zvedeti o zgubljenem blagu. Kako se je razveselil, ko je nazajgrede zvedel od drugih flosarjev, da se njegovo blago nahaja pri Podseusu in da je ondotni župan naročil ribičem, naj opozarjajo flosarje, da se dobi pravi gospodar lesa. Miheličnik napotil se je takoj tje, prejel blago in ga tudi tam prodal. Ker je župan tako pošteno in pravično ravnal ter dal les varovati, se mu tem potom najprisrčneje zahvaljujemo.

(Cepljenje trt) je letos učil in izvrševal znani strokovnjak v kmetijstvu, g. T. Grah, učitelj v Št. Juriju na juž. želez.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Trbovljah) ima svoj redni letni občni zbor dne 15. maja ob 3. ur. popoldne v prostorih gospoda Volavškega. Udje, kakor tudi gostje so uljudno vabljeni.

(Z Vidna) nam je znanec poročal, da je rež imela že o sv. Juriju klas, kar je prav redko. Letos smo imeli res zgodnjo pomlad.

(G. notar Ulrich) v Laškem trgu je premeščen v Maribor.

(V Sevnici) vodi sodnijo, g. Libiš, mariborski pristav.

(V Mariboru) bode bodoče šolsko leto učiteljski tečaj za meščanske učitelje.

Drug : slovenske novice.

(**Družbi sv. Cirila in Metoda**) ni bilo še takih piruhov, kot letošnja veliko noč. Šele pred malo leti v Ameriko odšli misionar, č. g. Josip Zalokar nam pošilja 333 gld. z določilom, naj kot ustanovnike vpišemo: „Gorjanski dom“ na Gorenjskem, (zastopnik prvomestnik ali njega namestnik), „Podholm“, vas pri Blejskem jezeru, (zastopnik vč. duhovni predstojnik Gorjanske župnije) in č. g. Josipa Zalokarja, duhovnega pastirja v Ameriki. — Slovenski gg. goriški bogoslovci zopetno darujejo 100 gld. — Posestnik g. Marino Luxa pri Rojanu v Trstu postal nam je pokrovitelj ter vplačal 100 gld. — Hranilaica v Črni na Koroškem nam je naklonila 5 gld., in g. Fr. Praunseis ml., podružnični tajnik v Št. Juriju ob južni železnici, nam je poslal lepo zbirko knjig. — Plemenitemu darovatelju tam za morjem, upalni naši akademični mladini, najmlajemu svojemu pokrovitelju in našim požrtvovalnim hranilnicam ter drugim prijateljem kličemo prisrčni: Bog plati! — Tako, Slovenci, naj združuje družba sv. Cirila in Metoda.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(**Prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani**). Osnovni odbor neumorno deluje, da čim preje završi pripravljala dela za katoliški shod. Dosedaj so imeli razni odseki dvajset sej. Dosedanjim odsekom pridružil se je nov odsek za krščansko umetnost, ker se je gradivo v tem oziru tako nakupičilo, da ga ni lahko priklopiti odseku za tisek. — Shod se bo vršil v Ljubljani, in sicer na starem strelišču. Ta prostor je v Ljubljani za tak shod najprimernejši, ker ima poleg velike dvorane tudi prostorne stranske sobe, kjer bode mogoče zborovati tudi posameznim odsekom.

(**V Ljubljani**) se je poročil v torek 26. aprila g. dr. A. Ferjančič, državnega pravdnika namestnik in državni poslanec z gospico Julijo Lenarčičevo.

(**V Ljubljani**) so bile dopolnilne volitve v mestni zbor. Izvoljeni so bili odborniki, katere je „Slovensko društvo“ priporočilo, Nemci in slovenski konservativci se niso volitve vdeležili. — Ljubljanski Slovenci se še vedno kavsajo med seboj, kar pa Slovence po vseh ostalih pokrajinah ne moti, da ne bi bili prijatelji in složni med seboj. „Sloga jači, nesloga uči“. — Čitalnica se je preselila iz sedanjih prostorov na Turjaški trg. O „Narodnem domu“ ni še duha ne sluha.

(**Slovenske posojilnice l. 1891**). Mlada posojilnica v Črni na Koroškem, v tej mali vasi, je imela že v svojem 1. letu 30.100 gld.

prometa, 9 gld. čistega dobička in je djala že 120 gld. v zadružno zalogo. — V Kopru je imela posojilnica 43.572 gld. prometa, 234 gld. čistega dobička in 3983 gld. zadružnega zaklada. — Istverska posojilnica v Pulju je imela lani že v 4. mesecih (od 1. sept. naprej) svojega poslovanja 30.840 gld. prometa in 140 gld. čistega dobička. — Posojilnica v Dječkihah na Koroškem je imela 58.710 gld. denarnega prometa in 255 gld. čistega dobička; njena prihranjena zaloga je narastla na 311 gld. — Sevnjska posojilnica je imela 83.472 gld. prometa, 480 gld. čistega dobička in zadružne glavnice 1188 gld. — Žužemberška posojilnica, ki je uravnana v smislu najnovejše in za ljudstvo najugodnejše postave (od 1. jun. 1889) — imela je že v 1. letu (od maja naprej) 28.148 gld. prometa, 50 gld. čistega dobička in založila v začuvni (rezervni) zaklad 96 gld. Njeni darovi v dobrodelne namen^e so kaj spodbudni. — Malo prometa je imela posojilnica v majhnih po trtni uši hudo prizadetih Pišecih (blizo Brežic), namreč samo 8883 gld. Vendar je imela 23 gld. dobička in ima že 1482 gld. zadružnega zaklada.

(**Na Raki**) je nečloveški sin mater ubil in zakopal.

(**V Mokronogu**) so zopet sprožili misel o ustanovitvi posojilnice.

(**V Kostanjeviškem okraju**) je kaj nevarna kužna bolezen, ki pobira posebno odrasle ljudi, osobito ženske.

(**Iz Krškega**). Davčni adjunkt v Krškem je postal g. Vilfan, kontrolor g. Grabner gre v Radovljico.

(**Umrl**) je v Krškem, nadepolni, izvrstni visokošolec, medicinec, g. Jos. Zenar, ki je obetal, da bi bil s svojim domoljubjem in značajem veliko koristil domovini, ko bi ga ne bila smrtna kosa v najlepši dobi pokosila.

(**Zaveza slovenskih učiteljskih društev**) zboruje o binkoštih v starodavnem Kranju.

(**Slovenske obrtne šole**) na Kranjskem nadzorujeta dva profesorja iz Gradca, ki ne znata čisto nič slovenski. Take ljudi nam pošiljajo. —

(**Katoliško politično in gospodarsko društvo za Koroško**) imelo je v sredo 27. aprila svoj letni občni zbor v Celovcu. Udeležilo se ga je nad 300 posestnikov iz slovenskega Korotana. Pri zboru je poročal g. predsednik G. Einspieler o delovanji deželnega zbora koroškega in omenjal, četudi slovenska dva poslanca ne moreta nič doseči, sta vendar živi pričci oholim Nemcem in nemškutarjem, da Slovenec na Koroškem še živi! — Gospod blagajnik naznanil je sklep računa, ki se sme imenovati ugoden. Tajnik pa je poročal o društvenem delovanji

in vseh. — Gospod tajnik kmetijske družbe kranjske Gustav Pirc, ki je prišel na ukaz poljedelskega ministra grofa Falkenheima, poučeval je v nad uro trajajočem govoru, kako je umno gospodariti in dosegel prav lep uspeh in priznanje. — Koncert ravno tega društva, združil pa je nad 500 Slovencev, ki so navdušeno pozdravljali drug drugega. Vrli ljubljanski pevci, posebno operni pevec g. Jos. Nolti, gospa prof. Lendovšekova in gospica Legatova bili so odlikovani od hvaležnih in veselih rojakov s cvetjem in venci. — Ta dan pokazali so koroški Slovenci, da se zbujajo od dne do dne in da jih nasprotna sila ni moč ugonobiti. Lepe so bile te ure v pravi slovenski družbi, ko je vse jednako mislilo in želelo. — Dal Bog več enakih prilik in Korotan bi ne bil več tužni Korotan!

(Čudno slovensko uradovanje). Prav je imel dr. Tavčar v kranjskem deželnem zboru, ko je grajal nemško-slovenski „ričet“ pri sodiščih na Slovenskem. O tem se je neka slovenska posejilnica prepričala. Slovenska pravila vpíše jej okrožno sodišče v svoj register po — nemško. Odlok, da so se pravila vpisala, je bil pa slovenski; potrdilo, da se je strani odlok vročil, je bilo pa zopet nemško. Nam se to ne zdi postavno. Ker so pravila slovenska, naj bode tudi vpis v register okrožne sodnije slovenski, kakor je slično pri gruntnih knjigah. Potrdilo pa zopet odda slovenska stranka, in ta ni dolžna, nemška potrdila uradom dajati. Tu se pač vidi, kako nemščina pri oknih in durih zopet v urade sili. —

(Poročil se je) dne 2. maja v Oseku v Slavoniji gospod nadporočnik Fridolin Kavčič, znani slovenski pisatelj, z gospico Marijo Broschan. Čestitamo!

(O cepljenji trt) se bode učilo na kmetijski šoli v Novem mestu 2., 3. in 4. junija. Za 20 odraslih mož je dovolil kranjski deželni odbor nekaj podpore; dobili po 1 gld. 20 kr. na dan, in če morajo radi daljave že 1 dan prej z doma iti, dobé tudi 2 gld. potnine. Dolenjski vinorejci, udeležite se tega tečaja.

(Pri cepljenju trt) se poslužujejo v najnovejšem času svinčenega lista in v bakrenem vitriolu namočene vrvice (špage), kar trte prav dobro stisne.

(Sodnije) so dobile naročilo, da imajo otroške denarje (kar je čez 500 gld. od ene stranke) naložiti na posvetva ali za nje državnih papirjev nakupiti.

(V Istri) se izreka občno zaupanje poslancu Spinčiču, kateremu je vzel minister službo. V državnem zboru so ministra odločni slovanski poslanci tudi ostro radi tega prijeli.

(V Zagorji) ob Savi bode imelo litijsko učiteljsko društvo 19. t. m. zbor v proslavo Komenskega.

(Deželni odbor) goriški, v katerem sedita 2 Slovenca in 2 Italijana, uraduje le italijanski, in vendar je na Goriškem več Slovencev kakor Italijanov.

(Popotovanje na svete Višarje). Slovenski štajerci popotujejo radi k Mariji na svete Višarje. Vsako leto na dan po Vnebohodu Jezusovem. Povabljeni ste tudi letos, da bi se vas obilno število sešlo na dan, kateri vam je odmenjen, pri Materi Božji v Petrovčah. Prišel bode tudi vodnik po imenu Janez Vehar iz Kranjskega (ki je starim romarjem že tako znan). Letos pride k Materi Božji v Petrovče po nas štajerske romarje in nas bode vodil v lepem redu po Kranjskem na sv. Višarje in po navadnih potih nazaj do sv. Frančiška.

Druge avstrijske novice.

(O uredbi novega denarja) vršili se bodo v državnem zboru razgovori. O tem pišejo časniki; o tem se povsod govori. Predlaga se, da se bode iz 1 kilograma zlata nakovalo 164 cekinov po 20 kron, t. j. po 10 gld. sedanjega denarja. Kovali se bodo pa tudi zlati po 10 kron, t. j. 5 gld. sedanjega denarja. Krona bode imela pa 100 vinarjev, vinar bode nekaj pol krajcarja. Slovanski poslanci naj se za to potegnejo v državnem zboru, da dobé novi denarji, zlasti bankovci tudi slovanske napise. Pri novi uredbi naše denarne veljave hvalijo nekateri to, da hoče naša država pravično postopati nasproti svojim upnikom, da ne bi ti škodovani bili. Drugi pa zopet trdè, da bode ljudstvo avstrijsko na škodi. Nasprotno se pa pravi, da bode manjši denar — krona — vspeh k večji varčnosti najubožnejše slojeve. — Čudno se nam vidi, da je ta zadeva postala tako pereča, da hočejo napraviti iz nje kabinetno vprašanje. Po naših mislih se stvar ne dá tako hitro rešiti, ker niti zagotovljeno ni, da dobimo v resnici dovolj zlata in se uravnave plač uradnikov itd.; še manj pa v javnem prometu bode dalo tako hitro izpeljati. Tudi obnebe ni jasno in lahko bi se pripetilo, da se mesto zlata kupi jeklo.

(Novi drobiž). Ko se bodo nove krone in zlati kovali, dobili bodedo menda takle drobiž: petdesetice (50 vinarjev = 25 kr.) dvajsetice (20 vinarjev = 10 kr.). To bo srebrno. Bakreni drobiž pa: desetice (5 kr.), dvojice (1 kr.) in vinarje (1/2 kr.). Pa tudi iz nikla dobimo novce po 20 in 10 vinarjev. Če se bode res tako izpeljalo — kakor se namerava.

(Radeckega) so slavili dosluženi vojaki po vseh avstrijskih mestih, ko so mu nedavno z veliko svečanostjo na Dunaji odkrili krasen spomenik.

(Nemcem) na Češkem hoče dati pravosodni minister posebna sodišča, kar pa Slovane globoko žali, zlasti ko vidijo, da se pri sodiščih v slovanskih krajih zopet nemščina širi. Več poslancev je terjalo, da bi se minister radi tega tožil — seveda se ne bode ministru nič žalega storilo.

Ogled po širokem svetu.

(1. maja) so se bali, da bodo po vseh mestih razgrajali delavci, anarhisti, socialisti in, kakor se še imenujejo, drugi lačni in nelačni rogovileži, vendar je bilo po Avstriji in še drugod dokaj mirno.

(Italija) je v denarnih stiskah.

(V Parizu) delajo anarhisti, t. j. državni prekucuhi, vladi in ljudstvu veliko neprilik, ker razdirajo s svojimi bombami hiše in ranjujejo nedolžne ljudi na grozoviti način.

(Vseh katolikov v Združenih državah) je okolo 10 milijonov. Od leta 1820. se je sicer priselilo 16 milijonov katolikov, a pomisliti je treba, da jih mnogo, mnogo odpade od vere, zlasti zaradi dveh vzrokov: 1. najmanj polovica priseljencev je le po imenu katoliška, taki še zadnji ostanek sv. vere zavržejo največ zaradi tega, ker jim 2. vera nalaga tukaj velike stroške, kakeršnih v Evropi niso poznali. Vzdrževati morajo duhovnika, šolo in cerkev neposredno sami. V Evropi so plačevali vse to le posredno v davkih. (Pa so tudi v Evropi davki neizmerno veliki in skoro neznosni. Ur.) „Amer. Slov.“

Dopisi.

Skoz Vojnik gredoč. Tako je torej cela reč, da le „dajč“ kaj v Vojniku velja. To je pač „gšeft“ pri naših Franceljnih. Toda recimo jim tiho na ušesa, da če bi njim le „Nemci“ denar nosili, bi r. im se že davno delale pajčevine po trebuhu. Kateri kaj v Vojniku ima — ne računajoč nekih pensionistov — vse ima od Slovencev. Tistim pa, katerim so Slovenci tako tukaj na poti, najbolj dav gredoč, vsaj jih radi damo. Kedo bi se pa teh „švabov“ in nemškurjev ne bi rad znebil. Toda ti so pač „posiljeno zelje“. V Vojniku, kakor lahko vsak bere, imamo tudi — Zottlta. In kako še ponosnega! Zvon nosi bojda nemškutarški. In glejte, ta možicelj — rekel je velikonočni pondeljek očito na cesti „dieses windische Gesindel“. Vprašamo torej gospoda Zottl ali je s tem mislil svoje otroke in sebe, ali koga drugega. Če je prvo, dobro; če je pa koga drugega mislil, naj pove koga, dotle pa njemu ostane, kar je rekel. In ta Zottl, kateri še vedel ni, kako se Zavec po nemško pravi, dokler je skakal še kot fantek okoli kovačnice doma, kaj takega govori. Tudi kokoši ali petelini se glasijo časi v ne pravem času; najbrž to pomeni slabo vreme. Tako sem slišal od starih ljudi. Če kokoš ali petelin, kakor tudi po drugod pravite popoldan ali pozno v noč poje, se bo vreme spremenilo. In v Vojniku se spreminja precej. Časi se držijo nemškutarji, kakor bi njim maček s peči padel. No ne mislite pa, da so vsi Vojničani nemškutarji. Tu imamo tudi poštenih ljudi, kateri so Vam gospod urednik res hvale vredni. In zato bi dobro bilo, da se poštenih

imena povedo — nemčurji pa niso vredni, da bi jih imenoval. Kaj več drugokrat.

Iz Savinjske doline. V jedni prejšnjih številč Vašega cenjega lista smo čitali dopise iz Zagorja ob Savi; in Hrastnika, kateri so se nam prav dopadali. Vendar pa bi jaz gospodom dopisnikom malo očital, ker v Trbovljah in Laškem trgu so že vsaj malo, čeravno ne zadosti vzbujeni. Imajo podružnice sv. Cirila in Metoda, katere delujejo za obrambo naroda. A poglejmo si malo naše zaspance po Savinjski dolini, Št. Pavl, Polzela in Gomilsko, tri največe vasi in to skoraj v sredi naše krasne doline, pa vse brez podružnic.

To je pač lepa trojica zaspancev. Oziraje se na druge slovenske kraje naše mile domovine, spimo mi Savinječanje menda še najbolj v narodnem spanju pravičnih.

Pozor tedaj Savinječanje! Vzdravimo se iz spanja, združujmo se; snujmo si društva, kajti le v združenju je moč.

Sv. Martin na Paki. Dopis z dne 5. marca t. l. od sv. Martina na Paki ni popolnoma istinit in je vsled tega dokaj razburil tukajšne prebivalce. Gospod župan, dasi poštenjak skoz in skoz je vendar največ zakrivil v preveliki ljubezni do svoje vasi, da se kolodvor ne imenuje po celi fari in istem kraju, koder v resnici stoji, temveč po vasi Rečica (Rietzdorf). To dela večkrat sitnosti, ker je Rečic več na Štajerskem in si tujei nikakor razlagati ne morejo od kod imena: Paška dolina, paška vina itd. Tudi glede poštnega pečata bi lahko katero rekli, vendar ker dopisnik gotovo ni imel

skušenj o tem, kako se pridobivajo dvojezični poštni pečati, prepuščamo to v razsodbo onim možem, ki se za to borijo že leta in leta, a vendar še niso nič dosegli. Da bi se slovenska šolska mladina pri pouku nemškega jezika od svojih učiteljev le nemško kleti, svoje rojake za zijake imeti, se domačega sramovati, ter se le s tujim bahati učila, je krivično trdenje. Enako zlobno in celo po nedolžnem se napada mnogozaslužni gospod baron Warsberg. Ta plemeniti mož je vsikdar pripravljen vsakemu dati dober svet in pomagati, ter je glede narodnosti popolnoma nepristransk. Zato se nismo mogli načuditi, da je prišel med svet dopis, ki je samo blatil naše lepe kraje in to iz zgol osebnih odnošajev.

Dostavek uredništva. Dopis nam je bil poslan od popolno zaupne osebe in mi nismo dvomili niti trenutek, da ima pošiljatelj kak drug namen, nego koristiti svoji občini, vsled tega smo ga tudi nepopravljenega priobčili. Ker smo se pa osebno prepričali, da stvari stoje malo drugače, radi ustrežemo pravični zahtevi in popravimo s tem prejšnji dopis. Naš namen ni nikoli, koga vedoma žaliti in se vsled tega obračamo do cenjenih naših dopisnikov s prošnjo, da nam poročajo le golo resnico, ker urednik nobenega časnika ne more biti vsegavednež.

Sv. Martin na Paki. Umrl je pri nas v soboto 30. p. m. šestdesetletni Ivan Mihelec, ko je v sredo prej prejel sv. zakramente. Lansko leto o Veliki noči se je na potu od doma v Celje prehladil, potem prepozno k zdravniku podal in moral sedaj v prerani grob. Za naš kraj je to tem žalostnejše, ker jih ima le malo potrebnih pripomočkov, da bi se podali v šolo. Pokojnik je bil vzglednega obnašanja in zato obče priljubljen. Naj ostane toraj sošolcem, prijateljem in znancem v blagem spominu!

Kozje, 25. aprila 1892. Dobil smo novega davčnega — eksekutorja Valentin Topolovca, o katerem smo že veliko brali v novinah. Bil je prej v Slovenski Bistrici in se tam odlikoval s sovraštvom in srdom do Slovencev. Imenoval je tam javno okrajni zastop, ki je v slovenskih rokah, — slovenske b... Mi se čudimo, da je oblastvo tega človeka k nam poslalo. Tukaj je še bolj slovenski okraj. Vidi se, da se tisti, ki se najbolj odlikuje s sovraštvom do našega naroda, porine v najbolj — slovenski okraj, namesto da bi se preselil na „oberštajarsko“. Tudi dobro. Mi bomo si to zapomnili. Davčni eksekutorji že itak niso posebno priljubljeni zaradi njihovega posla. Če pa oblastvo misli, da bode slovenski kmet rajši davek plačeval, če ga tirjat in

rubit hodi človek, ki še njegovo narodnost zraven tega zasmehuje — je to pač velika zmeta.

Slov. Bistrica, 20. aprila. Prišel je k nam novi občinski tajnik — iz Ptuja. Mestni očetje so se požurili in so to naznanili v „Tagespošti“ celemu nemškemu in nemčurskemu svetu. Prejšnji občinski tajnik hodi nekako klaverno okoli in vidi se mu na obrazu, kako veselo je to, če se sme človek malo pobahati s pesnikom, ki pravi: Čisto mi je srce in čista — dlan. Kar se tiče novega tajnika, vemo že naprej, da nam ne bode prijazen. To sledi iz te tega, ker se pusti hvaliti po nemčursko-liberalnih listih. Mi se tega prav nič ne bojimo. Če smo prejšnje tajnike preživeli, bodedmo tudi tega. Imamo oster pogled, ostro pero in seveda tudi — čisto srce in čisto dlan. Za danes toraj zadosti.

Iz Ljutomera. Dne 20. marcija imela je naša posojilnica veliko skupščino ali zborovanje, pri katerem so se sklenili za ves okraj zelo imenitni predlogi. Za zgradbo konjske ognjaje na Krapji se dovoli sto goldinarjev. Za dobrodelne namene se določi tudi sto goldinarjev. Tretji predlog se tako glasi: Vsako požarno društvo, katero se ustanovi v letošnjem letu v našem okraju, naj dobi podporo. In sicer prvo tako društvo, ki se ustanovi, dvesto, vsako drugo pa sto- inpetdeset goldinarjev. Razven tega še dobi vsako novo društvo po petindvajset goldinarjev za društvene priprave. Oba zadnja predloga ima načelnštvo izvesti ali izpeljati po svojem prepričanju in po svojem dobrem spoznanju. Iz tega se pač jasno vidi, kako koristno in dobrodelno deluje naša posojilnica. Njena prva skrb je, da bi se gospodarstveno stanje našega okraja zboljšalo in utrdilo. Naša posojilnica je posebno še zdaj za vse Mursko polje neprecenljive vrednosti; kajti naši sovražni nemškutarji delujejo z vsemi silami, da bi nas podkopali v gospodarstvenem oziru. Posojilnica pa je prva in najimunitniša obramba našemu posestniku. Oklenimo se tega prekoristnega našega društva, katerega je prvi in zadnji namen, da nam pomaga v gospodarstvenih stiskah, da ne pademo v požrešne nemškutarske krepplje, iz katerih ni več rešitve. Tudi pri tem se držimo zlatega pregovora, ki pravi: „Svoji k svojim!“

Iz Krapja pri Ljutomeru. Malo se nam res že čudno zdi, kaj nemškutarji počenjajo v ljutomerskem trgu. Imeli smo že večkrat priliko jih opazovati in vsekdar smo videli, da so naši najhujši sovražniki, da bi nas v žlici vode potopili, ako bi nas le mogli. Pa kaj smo jim mi učinili? Oni so prišli k nam in mi smo jim dali stano-

vanje. Lačni so bili in mi smo jim dali kruha, da niso od glada konca vzeli. Radi bi bili bogati in mi smo jim nosili slednji krajcar, da bi jim željo izpolnili. To smo učinili našim nemškutarjem in zato zdaj tako hujskajo in kričijo proti nam. In mi jim še vedno nosimo denarje v hišo, oni pa se smejejo in pljujejo za nami. Jaz sem si že večkrat mislil, da smo mi Slovenci strašno pohlevne, pa tudi grozovito bedaste ovčice. Mi sami pletemo korobač, s katerim nas zdaj že nemčurji klestijo. Bodimo enkrat vendar že pametni! Ako hočemo v Ljutomeru česa kupiti, vprašajmo najpopred, ali je tisti narodnjak, od katerega hočemo kaj vzeti. Ako je nemškutar, pokažimo mu hrbet; on ni vreden našega krajcarja. Ako trebamo blaga, idimo k našim trgovcem; nemškutarske štacunarje naj nemškutarji podpirajo. Ako hočemo česa pri rokodelcu, idimo k narodnjakom, saj jih imamo. Ako gremo v krčmo, idimo v slovensko, ne v nemškutarsko. V Ljutomeru imamo dva krčmarja, ki sta z dušo in telom Slovenca. Tako se naj združi vsa okolica. Ogibljimo se nemškutarskega praga ko vrag kriza!

Slovenske knjige.

(Za meščanske šole) sta spisala profesorja Orožen in Vrhovec knjižici za zemljepisje in zgodovino; prva se dobiva pri Mišcu, druga pri Blazniku v Ljubljani; za višje razrede ljudskih šol je bil ravnatelj Lapajne že pred leti spisal zemljepisno knjižico, ki se dobiva zdaj za znižano ceno (10 kr.) pri Hölzel-ju v Beču.

Prošnja.

Vsi oni p. n. gospodje, katerim so bile poslani pred tremi leti voj. knjige, in kateri še niso poravnali računa, so prav uljudno naprošeni, naj blagovolé prej ko mogoče poslati novce, ali pa vrniti ostale knjižice v Gradec, Grazbachgasse, 40.

STEFAN BOUCON,

—♦ stolar ♦—

Graške ulice št. 23, CELJE

se priporoča za napravo vsakovrstnega v njegovo stroko spadajočega dela. Prevzame tudi vsako popravo stolov pletenih s slamo in žico. — Cene nizke, delo solidno in trajno. (16) 12—5

C. kr. priv. južna železnica

prometna oskrbnica lokalne železnice
Celje-Velenje

Uveljavlja dodatek I. k cenikom za prevožnjo oseb, spremnega, hitrovoznega in voznega blaga.

S 15. majem t. l. uveljavi se dodatek I. k cenikom veljavnim od otvorjenja lokalne železnice Celje-Velenje za osebe, spremno hitrovozno in vožno blago.

Dodatek obseza določbe o izdavanju in porabi tour in retour voznih listkov, potem o aboniranih voznih listkih za učence in delalce, kakor tudi o izjemnih cenah na postajah samo za osebe v Pasja vas-Šoštanj ter Velenje in Petrovče-Zalec.

Dodatek je dobiti pri komercialni direkciji južne železnice po 25 kr. izvod.
Dunaj, 14. aprila 1892.

Na prodaj je

nov mlin

s tremi tečaji, prav dobro narejen; voda visoka ter jo je zmiraj dosti, v dobrem kraju, eno uro od železnice, pri cesti in je v bližini tudi premogokop. Pri mlinu so tudi njive in travniki. Plačati je jeden del takoj, ostalo pa se lahko plačuje v letnih obrokih. — Tudi se dobi vsakovrstna železnina za mlino in žage, kolesa železna z lesenimi in železnimi zobmi, remenska kolesa in druge take reči, prav po nizki ceni. Več se izve pri

Janezu Lenardu,

(34) 6—1

v Rajhenburgu; Štajersko.

Alfred Pungersšek

knjigovez (26) 19—4

Celje, Gospodske ulice st. 15

se priporoča vis. čast. duhovščini, učiteljem, uradom, trgovinam in zasebnikom za

— knjigovezko delo —

in vse v njegovo stroko spadajoče stvari. Delo solidno in po nizkih cenah. Pismena naročila se obratno rešujejo.

Martin Kovač,

solni in facadni slikar, izdelovalec napisov, presnih slik in pleskar (36) 2—1

Celje, Nova ulica, 18 — Spodnji Dravburg (Koroško)

priporoča se za izvrševanje vseh v njegovo stroko spadajočih del po največjem ukusu in najnižji ceni.

JOSIP HOČEVAR, krojaški mojster,

Celje, Graška cesta št. 14.

Priporoča velečastiti dahovščini in slavn. občinstvu svojo (33) 1-17

veliko zalogo storjenih oblek za gospode in dečke po najnovejšem kroju in nizkih cenah.

Velik izbor sukna

iz vnanjih, kakor tudi domačih svetovno priznanih tvrdk in fabrik.

Vsako naročila se izvrši na željo v treh dneh ter se zagotavlja trajna in solidna postrežba.

DR. JOSIP SERNEC,

odvetnik v Celji

naznanja, da je (35) 3-1

preselil svojo pisarno

iz Jos. Humerjeve hiše v

hišo Celjske posojilnice

poprej Reiterjevo hišo

Ljubljanska cesta št. 1.

Dragotin Vanič

trgovina s suknom, platnom in manufakturnim blagom v Celji

na oglu Graške ceste in Rotovške ulice

priporoča za pomladan. ko sezono sl. občinstvu in čast. duhovščini svojo bogato zalogo raznovrstnega blaga po najnižji ceni.

Zvršuje najfinejša ga-

lanterijska dela po

nizkih cenah.

Naročila se

hitro zvr-

šujejo.

✱

✱

Ele-

gantno in

trajno ve-

zanje vsakovrst-

nih knjig, sosebno

protokolov. (24) 19-4

KAROL BERZL,
Književar, Gosposke ulice št. 18, Celje.

Klobuke najlepše in najmočnejše

poleg tega pa še, kar je glavna stvar, veliko ceneje kot povsod drugod so dobiti le pri

ŠTIBERNIK-u v Celji

Rotovške ulice (Rathausgasse) št. 2

V zalogi so vedno močni klobuki domačega izdelka. Lepi izbor pravih zajčjekov kosmatih in gladkih v vseh barvah in formah. Velika zaloga trdih klobukov v različnih barvah in najnovejšega fazona, za velečast. duhovščino posebne specialitete. — Za poletni čas pravi kistorji le 45 gram. težki, boljši ko vsak slamnik, so dobiti v različnih barvah in najmodernejših formah. Velik izbor srajc domačega izdelka, iz šifon, berkaill, bele in pisane kolerece, manšete, zavrtnice (penkle), naramniki, žepne rute, knofi za srajce, nogovice, spodnje hlače, Jäger srajce, prave in imitirane itd. Pravo garantirano angleško kavčuk-perilo, kolerci, manšete in operalniki (Forhemd), belo in pisano, popolnoma enako berkaill perilu in močnejši, ko vsako drugo, kar je v sredi platno. Nakupovanje volne od ovac. (22) 9-2

Prezamejo se tudi klobuki v barvanje in popravilo.

Josip Matič

Kolodvorske ulice 7, Celje

Zaloga specerijskega blaga, vina, delikates, južnega ovočja, ptičjega zobanja, mineralnih vod, in deželnih pridevkov. — Blago vedno sveže. Postrežba točna in cene nizke. Zunanja naročila oskrbe se z vsako povratno pošto.

Zaloga specerijskega blaga

Milan Hočevar

Celje, Graška cesta, 3

Velika zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke, stremške, kranjskega brinovca, kognac, vinskega žganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sheri in raznega šampanjca, svinjske masti, masla, švicarskega in parmazanskega sira, ogrskih salam sardel, sardin, makaron, južnega sadja, sliv, lešnikov, najboljše moke, vsakovrstnih popolnoma zanesljivih semen i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Raznovrstne mineralne vode.

Zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo v kljub vsaki konkurenci.

Trgovina

DRAGOTIN-a HRIBAR-ja

v Celji, Graška cesta št. 1

priporoča velečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu

razne mašne in molitvene knjige po najnižji cenah in sicer:

v papir in pol-platno vezane po 15, 25, 35 in 50 kr.
v usnje vezane po 70 in 80 kr., 1 gl., 1 gl.
20 kr., 1 gl. 50 kr.
v usnje vezane z koščenim križem po 80 kr., 1 gl., 1 gl. 50 kr. in tudi finejši in elegantno vezanih

Zbirka domačih zdravil po 40 kr., s pošto 45 kr. — **Nova pesmarica** melko vezana 80 kr., elegantno vezana 1 gl. 20 kr. po pošti 10 kr. več. — **Obrtno spise** 80 kr., po pošti 90 kr. — **Obrtno knjigovodstvo** 1 gl., po pošti 1 gl. 10 kr. — **Luči** 70 kr., po pošti 75 kr. — **Mlinarjev Janez slovenski junak ali vplemenitba Teharjanov** 40 kr., po pošti 50 kr.

V najem se dá

takoj hiša in mlin na Blanci pri Sevnici. Pri hiši so še gospodarska poslopja in grunt, kar je tudi mogoče v zakup vzeti, oziroma vse tudi kupiti. Več se izve pri lastniku (37) 1

FRANC RADAJ-u v Stari vasi, p. Videm.

Tinktura za želodec,

katero prireja **GABRIJEL PICCOLI,**

lekarnar „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta, je melko učinkovito delovanje prebavnih organov ureja joče sredstvo. Odstranjuje težkoče v želodcu, krepča želodec, ter pospešuje telesno odprtje. Razpošilja jo izdelovatelj v zabojčkih po 12 in več steklenic. Zabojček z 12 steklenic velja gl. 136, z 50 steklin 5 kgr. teže velja gl. 526. Poštino plača naročnik. Po 15 kr. steklenično razprodajajo lekarne Kupferschmid v Celji, Bamalari in König v Mariboru, Molitor v Ptuj, Eichler, Nedved, Trnkoczy in Franje v Gradi. (14) 21-6